

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Матеріали

**55-ї науково-методичної конференції
викладачів і аспірантів**

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ»**

**21 – 22 лютого 2024 року
м. Полтава**

УДК 378 (083.97)

A 43

Редакційна колегія:

Дорошенко Андрій, начальник навчального відділу, к.е.н., доцент

Бурлака Олена, методист навчального відділу

Браславець Тетяна, керівник виробничої практики навчального відділу

Ком'ютерний набір – автори тез

Комп'ютерна верстка – Цись Карина

Відповідальність за правильність наведених статистичних даних, фактів та посилань на інформаційні джерела несуть автори тез

Актуальні питання забезпечення якості вищої освіти : матеріали 55-ї науково-методичної конференції викладачів і аспірантів. Полтава : ПДАУ, 2024. 250 с.

ЗМІСТ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ АГРОТЕХНОЛОГІЙ, СЕЛЕКЦІЇ ТА ЕКОЛОГІЇ

Актуалізація якості підготовки фахівців в умовах воєнного стану Гангур Володимир, Філоненко Сергій, Філоненко Богдана.....	9
Вибір баз проведення практики як запорука успішної реалізації її мети та завдань Гапон Світлана, Нагорна Світлана, Куришко Роман.....	11
Використання багатofакторних моделей виробничих процесів як складова ресурсно-орієнтованого навчання Біленко Оксана, Воропіна Віра.....	13
Відстрочений контроль знань здобувачів як форма оцінювання навчальних досягнень Нагорна Світлана, Гапон Світлана, Шевчук Сергій.....	14
Засади забезпечення якості вищої освіти Бараболя Ольга, Ляшенко Віктор.....	16
Застосування практичного навчання у професійній підготовці фахівців Шерстюк Олена.....	18
Інноваційні підходи до підготовки фахівців із геодезії та землеустрою до реалізації проєктів планування територій Шевчук Сергій, Куришко Роман, Чувпило Вадим.....	20
Інтелектуальна діяльність – запорука забезпечення якості вищої освіти учасників освітнього процесу Білявська Людмила, Кулик Максим.....	22
Ключова умова інноваційного розвитку – інтеграція освіти, науки та виробництва Калініченко Володимир, Диченко Оксана, Галицька Марина.....	25
Мотивація здобувачів вищої освіти до навчально-пізнавальної діяльності при вивченні фахових дисциплін Ласло Оксана, Гордєєва Олена.....	27
Мультимедійні технології як засіб підвищення ефективності пізнавальної діяльності Самойлік Марина, Писаренко Павло, Калініченко Володимир.....	29
Науково-дослідна робота як важливий аспект якості сучасної освіти Маренич Микола, Юрченко Світлана.....	30
Необхідність особистісно-професійного саморозвитку викладача в сучасних умовах Нечипоренко Наталія, Поспелова Ганна.....	32
Особливості організаційної роботи на кафедрі рослинництва Гангур Володимир, Антонєць Марина, Антонєць Олександр.....	34
Особливості практичної підготовки здобувачів вищої освіти спеціальності 201 агрономія Баган Алла, Шакалій Світлана.....	36
Принципи академічної доброчесності Полтавського державного аграрного університету Криворучко Людмила, Рибальченко Анна.....	38
Проектний підхід до викладання предмету «Геоінформаційні технології» Калініченко Володимир, Тараненко Анна.....	40
Роль інноваційних підходів у підвищенні якості вищої освіти: виклики та перспективи Благодарь Катерина.....	41
Ситуаційні завдання як засіб формування професійних компетентностей майбутніх агрономів Оніпко Валентина, Поспелов Сергій, Міщенко Олег.....	44
Становлення екологізації освіти як невід’ємного компонента сталого розвитку Писаренко Віктор, Піщаленко Марина, Логвиненко Вадим.....	47

СТАНОВЛЕННЯ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ОСВІТИ ЯК НЕВІД'ЄМНОГО КОМПОНЕНТА СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Писаренко Віктор, д. с.-г. н., професор,
Піщаленко Марина, к. с.-г. н., доцент,
Логвиненко Вадим, асистент

Десятиліттями людство йшло до формування і сприйняття концепції сталого розвитку. Перша відносна системна наукова праця, що зв'язує економічні, соціальні та екологічні фактори, з'явилася ще в кінці XVIII століття [1]. Так, Т. Мальтус вперше сформулював проблему взаємозв'язку зростання народонаселення з соціальними і природними обмеженнями, а також можливостями управляти суспільним устроєм для поліпшення добробуту людей.

Ще одним прикладом випереджаючої наукової праці був український вчений С. Подолинський, який сформулював передумови прогресивного розвитку суспільства і пояснив ключову причину загострення соціально-економічних проблем, а саме: існування людини на планеті як єдиної антропогенно-природної системи перетворення енергії [1]. В. Вернадський підняв проблему переходу суспільного розвитку до ноосфери. Можливо великий учений в образі ноосфери бачив контури передумов переходу до сталого розвитку.

Реальний інтерес до екологічної тематики почав проявлятися з кінця 1950-х – початку 1960 років XX століття, коли повоєнний розвиток продуктивних сил призвів до небаченого досі загострення екологічних проблем. З'явилася серія публікацій, де аналізувалися причини загострення екологічних проблем і основні шляхи їх подолання.

Аналізуючи існуючі на сьогодні міжнародні угоди і конвенції, що підтримують концепцію сталого розвитку, а також запроваджують її принципи у сферах освіти, на нашу думку, слід виділити Декларацію Ріо-де-Жанейро з навколишнього середовища і розвитку прийняту на Світовому саміті. В ній сформульовані загальні принципи, що визначають організаційні основи національних політик у сфері захисту навколишнього середовища і сталого розвитку та Порядок денний на XXI століття – документ, що містить детальні робочі плани з досягнення сталого розвитку, включаючи цілі, зобов'язання та оцінки фінансового забезпечення [2]

Людство стоїть перед необхідністю вирішення багатьох глобальних проблем, більшість із яких мають у своїй основі проблеми взаємовідносин з Природою. Саме тому забезпечення умов сталого розвитку відноситься до новітніх завдань, що розглядаються як регулятивна ідея сучасного етапу світового розвитку. Підтримка Україною глобального курсу на сталий розвиток визначає позицію і місце країни у формуванні нової соціо-екологоорієнтованої економічної політики і в цілому – світопорядку.

Основні принципи сталого розвитку передбачають динамічну рівновагу, єдність природокористування та відновлення природних ресурсів, єдність економічних та екологічних інтересів.

Значення екологічної складової Стратегії сталого розвитку України полягає

в імплентації засад внутрішньої політики в екологічній сфері та сфері техногенної безпеки. Таким чином екологічна складова поступово стає найвизначальнішою складовою стратегічного соціально-економічного розвитку суспільства, яка в свою чергу не можлива без екологічної освіти населення.

Список використаних джерел:

1. Рідей Н. М. Ступенева підготовка майбутніх екологів: теорія і практика : монографія. Херсон : Видавництво Олді-плюс, 2011. 650 с.
2. Програма розвитку ООН в Україні [Електронний ресурс]. URL : <http://www.undp/org/ua> (дата звернення : 01.02.2024).

ТЕХНОЛОГІЇ ПРАЙМУВАННЯ ПРИ ВИРОЩУВАННІ НАСІННЄВИХ ПОСІВІВ КУКУРУДЗИ

Сахно Тамара, д. х. н., професор,
Галаган Олександр, здобувач третього (освітньо-наукового)
рівня вищої освіти,
Гордієнко Микола, здобувач третього (освітньо-наукового)
рівня вищої освіти

В управлінні посівами кукурудзи постійно використовуються нові технології, такі як використання вдосконалених сортів, обробка насіння перед посівом за допомогою фунгіцидів, поживних речовин, та регуляторів росту рослин. Для уникнення втрат при зберіганні, обробка насіння проводиться одночасно з його доробкою, оскільки кукурудзяне насіння має високу додану вартість. Якщо воно не використовується для посіву у той же рік, його перепаковують і зберігають до наступного врожаю, оскільки хімічна обробка перешкоджає комерціалізації для харчових цілей. Завдяки тривалому періоду зберігання, насіння стає більш схильним до псування, тому впровадження нових методів, таких як праймінг та використання регуляторів росту рослин, може служити важливими інструментами для підвищення ефективності насіння кукурудзи на другий рік. Обробка кукурудзи поліпшує її схожість та життєздатність, збільшує швидкість і відсоток проростання, довжину розсади та суху масу. Одночасно з протруюванням насіння можна обробити регуляторами росту рослин шляхом замочування в кондиціонуючому розчині. Оптимізовані результати були отримані з насінням цукрової кукурудзи [1].

Коли гормони виробляються або поглинаються насінням, вони беруть участь у багатьох процесах. Ауксин стимулює подовження колеоптиля і утворення коренів; гіберелін індукує проростання за рахунок активації росту ембріонів, мобілізації резервів і ослаблення шару ендосперму; цитокініни діють головним чином у контролі поділу клітин, діючи в морфогенезі надземної частини і коренів. Однак застосування екзогенних цитокінінів може пригнічувати подовження гіпокотилу. Щодо застосування регуляторів росту рослин, інтервал між оптимальним та інгібуючими рівнями є вузьким, тому навіть невеликі зміни у дозуванні можуть впливати на ефективність цих продуктів. Підсумовуючи, використання праймінгу, спрямованого на додавання